

Na ovim je stranicama često ukazivano na ponašanje privrednih subjekata Slovenije. Ukazivano je i na svekoliku podršku slovenske Vlade razvoju Slovenije. Sve je i svi su u funkciji razvoja Slovenije. To je glavni razlog zašto je susjedna nam država Slovenija iz istih "korjena" ostvarila bitno bolji rezultat u odnosu na Hrvatsku. Brojnije poteškoće koje je imala Hrvatska u odnosu na Sloveniju nikako nisu obrazloženje ovako značajnog zaostajanja Hrvatske u odnosu na Sloveniju.

Koncepcija i strategija razvoja. Učinkovita taktika i operativna politika. Samostalna ekonomska politika bez dikтата stranih čimbenika i gotovo realizirano članstvo u Europskoj uniji. Pri tome, nitko ne osporava da Slovenija ne izgrađuje tržišni model privređivanja. Što više ona postaje sve značajniji investitor na ovim područjima. I to ne samo u Hrvatskoj. Svjesna da joj je najlakše "osvojiti" tržište prethodne Jugoslavije i, suglasno tome, agresivno se okreće tom tržištu. I što je najvažnije u tome uspjeva. Ipak, intervencionizam ima smisla!

Prema izjavi predsjednika Slovenije Milana Kučana Slovenija je u Hrvatsku investirala 100 milijuna\$. Dok Slovenija investira kako bi dinamizirala (čitaj: povećala) svoje tržište Hrvatska se zadužuje i prodaje obiteljsko srebro. Oba su resursa gotovo iskorištena i predstoji eksploatacija (zaduživanje) na domaćim prostorima. Hrvatska privredna struktura daleko zaostaje za privrednom strukturom Slovenije i svakim danom su sve manji izgledi da se ta razlika smanji. U Hrvatskoj raste nezaposlenost u Sloveniji se smanjuje. Nabranjanja bi mogla ići u nedogled.

Danas kada u prisustvu predsjednika dviju zemalja Slovenije i Hrvatske Mercator otvara prodajni centar veličine 40.000 kvadratnih metara tada odista sa "zavišću" moramo čestitati slovincima i njihovom predsjedniku. Koliko ćemo dugo čekati da Hrvatska definira svoju strategiju razvoja i da je Vlada i svi relevantni čimbenici aktivno podrže. Možda se ipak dogodi da predsjednik Hrvatske bude prisutan kada, uz potporu države, AGROCOR otvori svoj prodajni centar u inozemstvu. Do tada ostaje činjenica da "autonomnost" ekonomske i razvojne politike Hrvatske nije nesporna kako to neki uporno žele prikazati. Možda griješim – tko zna.